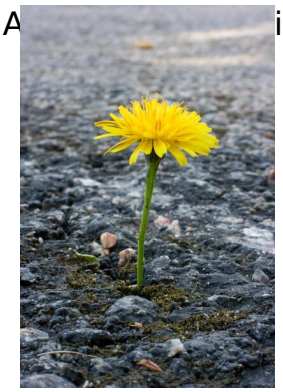
Ett bibelstudium om Pånyttfödelsen

Spara som PDF

Alla citat från Svenska Folkbibeln där inget annat anges.

Innehåll

1. Inledning
    1. Ett behov av förståelse
    2. Kontroversiellt ämne
    3. Inget lärosystem, ett barnaskap!
2. Bibelverser som handlar om pånyttfödelsen
3. Förvirring råder
    1. Exempel på olika tolkningar
4. Ett bildspråk
5. En livslång erfarenhet
    1. Livet förändras successivt
    2. Vi skall luttras
6. Att bli och vara född på nytt
    1. Hur man blir pånyttfödd
    2. Anden får sant liv
    3. Gud ser oss som nya skapelser
    4. En påtaglig befrielse
    5. Guds bud i hjärtat istället för på papper
    6. Villkoret för att vara född på nytt
    7. Vart tog den gamla människan vägen?
    8. En ny identitet
7. Din garanti är livet ”i Kristus”
    1. Känn ingen fruktan
8. En pånyttfödelse i två steg

9. Sammanfattning
10. Några ord av vägledning, tröst och uppmuntran

---

1. Inledning

1.1 Ett behov av förståelse

Jag har länge känt ett behov av att studera vad Bibeln menar med att ”födas på nytt”. I kristenheten kan man nämligen få höra en del ganska underliga tolkningar av det här, som kan ge både andlig kramp och leda till hyckleri. Jag tror att Bibeln har ett mycket avspänt budskap till oss när det gäller pånyttfödelsen, så det är vad jag försöker presentera i detta bibelstudium. Eftersom vi kristna ofta invecklar oss i en massa komplexa teologiska system och tankebyggnader, krävs det en hel del text när man skall trassla upp det hela och presentera Guds enkla och smala väg som alternativ. Så även här blir det en omfattande text även om jag personligen anser att det här med pånyttfödelsen är någon väldigt enkelt att förhålla sig till.

1.2 Kontroversiellt ämne

Att skriva om pånyttfödelsen känns som om det kan vara ett ganska kontroversiellt ämne. Jag vet ju att det finns en mängd olika tolkningar. Om du därför tycker att något är tokigt i det jag skrivit här, så ber jag dig att ta tid och pröva det i **Bibelns** ljus. Finner du då – utifrån Bibeln – att något är fel i det jag skriver, så får du gärna höra av dig. Hör även av dig om du vill ge mig stöd med t.ex. mer bibelord eller fördjupade tankegångar. Själv har jag i alla fall försökt att få fram en balanserad och avspänd syn på vad det är att ”födas på nytt” just utifrån Bibeln, så min förhoppning är att detta skall vara både förnuftigt, logiskt och bibliskt grundat.

1.3 Inget lärosystem, ett barnaskap!

Jag vill också inledningsvis trycka på den viktiga sanningen, att det sanna kristna livet inte går att rama in i något teologiskt lärosystem eller samla i några metoder och riter. Därför är **inte** avsikten med detta bibelstudium att paketera synen på pånyttfödelsen i en teologisk förpackning. Avsikten med alla mina bibelstudier är att hjälpa den som så önskar att finna en bibliskt förankrad, avspänd, enkel tro och ett barnaskap inför Gud. En sådan tro handlar om att leva i Guds Andes ofta oförutsägbara ledning (som alltid ligger i linje med Bibelns budskap), vilket vi också förstår av detta bibelord:

> Joh 3:8: ”Vinden blåser vart den vill, och du hör dess sus, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far. **Så är det med var och en som är född av Anden**.”

Därför kommer inte detta bibelstudium ge svar på alla frågor, och det kommer inte att spalta upp exakt hur just du skall göra i ditt kristna liv, för det vore alltså inte rätt att göra så. Du skall ju framför allt leva under Guds Andes ledning, och inte under andra människors inflytande. Därför tar jag i texten sikte på att lösgöra oss från sådana föreställningar som kan leda till andlig kramp, hyckleri och ett träldomsliv efter "Kunskapens träd".

---

2. Bibelverser som handlar om pånyttfödelsen

Begreppen ”född på nytt” och ”pånyttfödelse” är inga begrepp som härstammar från någon sekt eller något som frikyrkligheten hittat på. Det här är begrepp som Jesus själv myntade. När vi nu ger oss på att begrunda pånyttfödelsen, så kanske vi först kommer att tänka på Jesu ord i Johannesevangeliet när han talar med den skriftlärde Nikodemus om vilka som kan se/komma in i Guds rike:

> Joh 3:1-8: ”Bland fariseerna fanns en man som hette Nikodemus, en av judarnas rådsherrar. 2 Han kom till Jesus om natten och sade: ’Rabbi, vi vet att det är från Gud du har kommit som lärare, ty ingen kan göra sådana tecken som du gör, om inte Gud är med honom.’ 3 Jesus svarade: ’Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir **född på nytt** kan inte se Guds rike.’ 4 Nikodemus sade: ’Hur kan en människa födas när hon är gammal? Inte kan hon väl komma in i moderlivet och födas en gång till?’ 5 Jesus svarade: ’Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir **född av vatten och Ande** kan inte komma in i Guds rike. 6 Det som är fött av köttet är kött, och det som är fött av Anden är ande. 7 Var inte förvånad över att jag sade att ni måste **födas på nytt**. 8 Vinden blåser vart den vill, och du hör dess sus, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far. Så är det med var och en som är född av Anden.’ ”

Begreppet ”född på nytt” är ingalunda vanligt i Bibeln, och det är därmed inte ett direkt huvudtema i sig självt – även om själva innebörden är viktig. Begreppet ”född på nytt” samt ”pånyttfödelse” förekommer bara ytterligare tre gånger i

Bibeln (vad jag kan se):

> Matt 19:28: ”Jesus sade till dem: ’Amen säger jag er: Vid **pånyttfödelsen**, när Människosonen sätter sig på sin härlighets tron, då skall också ni som har följt mig sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar.’”
> (pånyttfödelsen här handlar om att allt skall återupprättas vid Jesu ankomst)
>
> Jak 1:18: ”I kraft av sin vilja **födde han oss på nytt** genom sanningens ord, för att vi skulle vara en förstlingsfrukt bland dem som han har skapat.”
>
> 1 Petr 1:23: ”Ni är ju **födda på nytt**, inte av en förgänglig säd, utan genom en oförgänglig, genom Guds levande ord som består.”

Utöver detta finns några andra verser där innebörden är den samma men i lite andra ordalag (vi redan läst några från Joh 3:1-8):

> Joh 1:12-13: ” Men åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn. De är inte **födda** av blod eller av köttets vilja eller av någon mans vilja utan **av Gud**.”
>
> Tit 3:4-6: ”Men när Guds, vår Frälsares, godhet och kärlek till människorna uppenbarades, frälste han oss, inte för rättfärdiga gärningar som vi hade gjort, utan på grund av sin barmhärtighet, genom ett bad till **ny födelse** och förnyelse i den helige Ande, som han rikligt utgöt över oss genom Jesus Kristus, vår Frälsare.
>
> 1 Joh 3:9: ”Den som är **född av Gud** gör inte synd, ty Guds säd förblir i honom. Han kan inte synda, eftersom han är **född av Gud**.”
>
> 1 Joh 4:7: ”Mina älskade, låt oss älska varandra, ty kärleken är av Gud, och var och en som älskar är **född av Gud** och känner Gud.”
>
> 1 Joh 5:1: ”Var och en som tror att Jesus är Kristus, han är **född av Gud,** och var och en som älskar Gud som har fött, älskar också den som är **född av honom**.”

> 1 Joh 5:18: ”Vi vet att ingen som är **född av Gud** syndar. Han som är **född av Gud** bevarar honom, så att den onde inte kan röra honom.”

Som du kan se är det främst aposteln Johannes som använder dessa likartade uttryck. Men vi ser också i aposteln Paulus undervisning att han hade ett liknande uttryckssätt för det kristna livet. Han kallade det för att vara en ”ny skapelse”. Vi ser det i två bibelverser:

> 2 Kor 5:17: ”Alltså, om någon är i Kristus är han en **ny skapelse**. Det gamla är förbi, se, det nya har kommit.”
>
> Gal 6:15: ”Det har ingen betydelse om man är omskuren eller oomskuren. Det som verkligen betyder något är en **ny skapelse**.”

I dessa bibelord vi här sett finns alltså grunden till att vi i kristenheten talar om att ”bli född på nytt”.

Ett annat begrepp som jag kommer att nämna många gånger i denna text är ”i Kristus”. Om man räknar med alla varianter av det begreppet (som t.ex. ”i Honom”, ”i Jesus”, osv) så förekommer det över 100 gånger enbart i Paulus olika brev, men även Jesus talar i evangelierna om att ”förbli **i mig**” osv. Därför finns det kanske ännu större anledning att begrunda innebörden av just det begreppet eftersom det tycks innehålla något oerhört centralt och viktigt. Men eftersom att vara född på nytt är avhängigt att leva ”i Kristus” – som vi skall se längre fram – så kommer jag att behandla båda sakerna.

---

3. Förvirring råder

Bibeln ger alltså ingen uttömmande undervisning om VAD det är att vara pånyttfödd eller om HUR man blir det. En fråga är t.ex. om ”född på nytt” är något jag **blir** här och nu eller om det är något jag **förklaras** vara. Brist på klara tillrättalägganden i Bibeln öppnar då så klart då upp för olika tolkningar, särskilt om man inte söker djupare i Bibeln för att hitta ett svar på dessa frågor. Så därför är det tyvärr så, att det finns en mängd olika tolkningar vad gäller pånyttfödelsen. Det har också orsakat att kristna kan få olika stämplar på sig: antingen är man ”bara” en kristen, eller så är man en ”pånyttfödd kristen”, och det senare är då det äkta, tänker somliga. Det blir då ett A-lag och ett B-lag i kristenheten. Här bör man också fråga sig hur det märks att man är pånyttfödd?

➔ Jag vill mena att vi inte kan avgöra vem som är sant kristen utan att se vad Bibeln säger om det hela. Det är **enbart** Bibeln som kan ge oss den säkraste vägledningen. Erfarenheter och upplevelser av olika slag kan möjligen ge bekräftelse åt det som Bibeln har att säga, men dessa får alltså inte vara vägledande när vi skall bilda oss en säker uppfattning om sanningar i den kristna tron.

3 olika tolkningar

I en del samfund/kyrkor talas så gott som inte alls om pånyttfödelsen. Man har antagligen inte förstått det hela, och då undviker man ämnet. I dessa sammanhang tror somliga att det räcker med att tro på Guds existens för att direkt komma till himlen när man dör. Med en sådan undervisning (eller ”icke-undervisning”) finns en stor risk att människorna inte alls fått del av det evangelium som frälser till evigt liv, och det är ju oerhört allvarligt! (Jämför med texten i Jak 2:19 där vi ser att de onda andarna tror att Gud är den ende guden, men de är ju ändå inte frälsta).

I Katolska kyrkan tror man att pånyttfödelsen sker i barndopet, vilket ju helt saknar stöd i Bibeln. Sedan måste de troende inom kyrkan arbeta på sin frälsning med reningar, riter, sakrament, fromma gärningar och till sist plågas i Skärselden för att helt säkert komma in i himmelriket, och detta trots att man menar att pånyttfödelsen skedde i barndopet. Allt detta är så klart fullständigt obibliskt.

I andra samfund/kyrkor talas väldigt mycket om pånyttfödelsen, och här menar man att det hela handlar om en slags engångsupplevelse som är en garanti för att man blivit född på nytt. Att vara född på nytt är här en slags ny livsform man inträtt i, och många menar att man då inte längre kan synda. Här finns risk för hyckleri när man inser att man faktiskt fortfarande syndar. Man vill ju inte verka vara världslig eller sämre än de andra. Här finns också en risk att man inte förstått evangeliet, och därför inte lever i enlighet med det.

I ytterligare andra samfund/kyrkor menar man att pånyttfödelsen är en kännbar upplevelse där vi blir helt nya skapelser på riktigt, och att vi efter pånyttfödelsen

är både helt rättfärdiga i oss själva och gudomliga, dvs. helt likställda med Jesus. Man menar också att man i detta nya tillstånd har rätt till fullkomlig hälsa, ekonomi, framgång etc. Detta är teologin inom bl.a. Trosrörelsen, och den är t.ex. ödesdiger för de som är ärliga men som inte förstått att detta är en villolära. För tror man att man blivit rättfärdig och gudomlig genom pånyttfödelsen, så kommer man i konflikt med sig själv, läran och sammanhanget när man ser att man faktiskt fortfarande är en syndare med många svagheter och brister. Detta leder till ett träldomsliv i ett ständigt jagande efter andliga kunskaper. Och även här blir det vidöppet för skådespeleri och hyckleri. Här är det också uppenbart att man rör sig med ett helt annat evangelium än Bibelns. Det är då mycket stor risk att man står helt utanför ett liv i linje med det sanna evangeliet, trots att man tror sig vara mitt i den unika rörelse som ensam hittat den fulla sanningen.

Sedan finns det så klart församlingar där det sanna evangeliet förkunnas och där man har en bibliskt förankrad syn på pånyttfödelsen. Och det får vi tacka Gud för! Men jag tror dessa är få, för Jesus sa ju att ”den väg är smal som leder till livet, och det är **FÅ** som finner den” (Matt 7:14). Man får inte glömma av att begrunda andliga ting i ljuset av bl.a. detta bibelord. Men trots att det är **få** som kommer att finna den smala sanna vägen, så vill jag ändå här göra ett försök vad gäller förståelsen av pånyttfödelsen. Och därmed får vi kanske också en större förståelse av evangeliets innebörd och frälsningens förutsättningar.

---

4. Ett bildspråk

Om man skall försöka reda ut vad det innebär att bli/vara ”född på nytt”, tror jag att man först skall fundera lite kring själva begreppet. Vad jag kan se var det Jesus som först myntade det. Sedan har apostlarna använt det i den omfattning vi såg i bibelorden ovan.

Jag tror att vi skall tänka att Jesus använde detta begrepp som en ***bild*** av vad han vill förmedla. Vi skall inte med automatik tolka det ordagrant eftersom Jesus mycket ofta talade i bilder och liknelser. Jesus är ju t.ex. inte ordagrant är en ”dörr”, en ”väg”, en ”grind”, ett ”bröd” osv, trots att han sa att han var det. Han är så klart vägen och dörren in till Fadern, men han är inte en fysisk dörr, väg eller grind i ordens ordagranna betydelse.

På samma sätt förhåller det sig när Jesus säger att de troende redan nu ”**har”** det eviga livet:

> Joh 5:24: ”Amen, amen säger jag er: Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, **han harevigt liv** och kommer inte under domen utan har övergått från döden till livet.”

Det är ju ganska uppenbart att vi i denna jordiska gestalt inte har evigt liv. Men vi har hos Jesus **ett löfte** om evigt liv. Vi kan alltså inte bara tolka Jesu ord rakt av som om vi aldrig skall dö. Men vi kan tolka det som en andlig sanning som betyder att vi som troende individer är utlovade ett evigt liv när det är dags för det. Vi har evigt liv innestående på vårt ”andliga konto”, skulle man kunna säga.

Så begreppet ”född på nytt” skall vi nog se på motsvarande sätt, som en **bild** av något som här och nu kan ske på det andliga planet, men inte fysiskt. Det framkommer också i det samtal som Jesus hade med den skriftlärde Nikodemus. Här är det ganska uppenbart att Guds Ande ligger bakom det som sker i en människas pånyttfödelse:

> Joh 3:4-7: ”Nikodemus sade: ’Hur kan en människa födas när hon är gammal? Inte kan hon väl komma in i moderlivet och födas en gång till?’ Jesus svarade: ’Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike. Det som är fött av köttet är kött, och det som är **fött av Anden är ande**. Var inte förvånad över att jag sade att ni måste födas på nytt.’ ”

Gud har också gett oss en annan bild av vad det är som sker på det andliga planet när vi omvänder oss till honom, och det är *dopet*. I dopakten begraver vi bildligt talat den gamla människan, och uppstår som en ny skapelse på andra sidan dopgraven. Som jag hoppas att alla förstår, dör vi ju inte på riktigt i dopet, men rent andligt juridiskt räknas då inte vår gamla människa längre. Jag själv är både omvänd till Gud och döpt som vuxen (även som barn), men jag är ju fortfarande samme Lennart på de flesta sätt och vis. Visst skedde en positiv vändning i mitt liv när jag tog emot Jesus – vilket jag skall gå in på mer längre fram – men mycket av min gamla natur finns så klart kvar.

Den kristnes liv är alltså en lite tröttsam kamp mellan ”ande” och ”kött”. Håller man som kristen inte med om det tror jag inte man är ärlig. Jag tror mycket av den kamp vi har här och nu kan ses som ”förlossningssmärtor”. Detta är ”födslovärkar” (bildligt talat) som kommer att pågå hela livet fram tills den dag vi **verkligen** föds på nytt och blir nya skapelser för evigheten. Vi skall kika mer på

denna ”tvåstegsraket” längre fram, men redan här vill jag påminna om detta bibelord som antyder en pånyttfödelse när Jesus kommer tillbaka:

> Matt 19:28: ”Jesus sade till dem: ’Amen säger jag er: **Vid pånyttfödelsen, när Människosonen sätter sig på sin härlighets tron,** då skall också ni som har följt mig sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar.’ ”

➔ Så bilden av att ”födas på nytt” och att ”bli en ny skapelse” vill förmedla den andliga sanning att en människa genom Guds försoningsverk kan få en **ny chans**, precis som om hon föds igen till ett helt nytt liv, där det gamla syndiga livet inte räknas längre. Som ofrälsta individer är vårt liv helt kört, vårt "självliv" och "köttets gärningar" hjälper oss inte på något sätt, och vi måste då få börja om helt och hållet på något sätt. Den möjligheten erbjuder Gud oss genom omvändelse och tro på hans försoningsverk i Jesus Kristus. Efter vår omvändelse ser Gud på oss som helt nystöpta individer, TROTS att vi fortsätter att synda. Vi har en helt ny skapelse innestående på vårt ”andliga konto”, kan vi säga, och den skall vi få ut i fullt mått när Jesus kommer tillbaka. Här och nu får vi bara ut ”räntan”/en handpenning, men den utbetalningen är inte illa den heller som vi skall se i nästa punkt. Först några bibelord om den handpenning vi får här och nu:

> 2 Kor 1:22: ”Han har även satt sitt sigill på oss och gett oss Anden som en **handpenning** i våra hjärtan.”
>
> Ef 1:14: ”Anden är **en handpenning på vårt arv**, att hans eget folk **skall förlossas**, för att hans härlighet skall prisas.”

---

5. En livslång erfarenhet

Pånyttfödelsen är alltså **inte** beroende av någon upplevelse som jag skall söka genom att rusa fram till kändisförkunnare för att få förbön genom handpåläggning eller liknande, och *PANG!* så är allt helt klart! Pånyttfödelse är att – genom omvändelse och överlåtelse till Jesus – gå in i en livslång fortlöpande erfarenhet som beror på att livsbetingelserna (främst på det andliga planet) förändrats och på att Gud är med mig på ett helt nytt sätt. ”Pånyttfödelse” är då en av Bibelns bilder som försöker beskriva en upprättad relation till Gud och ett fortsatt liv med honom. Något nytt har inträtt i det gamlas ställe! Detta är det

Nya förbundet, och i detta (till skillnad mot det Gamla) tar Gud fullt ansvar för båda parternas förpliktelser! Vi behöver bara tacka Ja, och sedan gå in i det Nya förbundet med Gud.

5.1 Livet förändras successivt

När jag omvänder mig till Jesus, bekänner mina synder och börjar förtrösta på hans nåd och rättfärdighet istället för att förtrösta på mina egna gärningar, då ändrar Gud på en rad andliga omständigheter i mitt liv här och nu. Detta kommer att innebära positiv förändring kanske delvis omedelbart, men inte minst på sikt. Dessutom ställer Gud i ordning en ”andra pånyttfödelse” åt mig som blir en fullständig förvandling när Jesus kommer tillbaka (mer om det längre fram).

Jag tror det finns tre helt avgörande ting som gör att vi kan uppleva livet annorlunda som omvända kristna:

- att både våra tidigare samt våra framtida synder blir förlåtna och att vi därigenom är frikända från Lagens och satans anklagelser. Vi blir **förklarade** rättfärdiga utan att äga en egen rättfärdighet!
- vi får Guds Helige Ande, Hjälparen som en fri gåva!
- vi får hjälp med viljan att göra det rätta!

Dessa förändringar gör att livet får en helt ny positiv inriktning. Vi är då inte längre slavar under synden utan har fått friheten att välja mellan det som är rätt och det som är fel. Några bibelord bekräftar detta:

> Apg 2:38: ”Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era **synder blir förlåtna.** Då skall ni få den **helige Ande som gåva**.”
>
> Apg 13:38-39: ”Därför skall ni veta, mina bröder, att det är genom honom som syndernas förlåtelse predikas för er, och att var och en som tror **förklaras rättfärdig** i honom och **fri från allt** som ni inte kunde frias från genom Mose lag.”
>
> Gal 5:18: ”om ni leds av Anden, **står ni inte under lagen**.”
>
> Rom 6:17: ”Men Gud vare tack! **Ni var syndens slavar** men har nu **av hjärtat blivit lydiga** mot den lära som ni blivit överlämnade åt.”
>
> Fil 2:13: “Ty Gud är den som verkar i er, **både vilja och gärning**, för att hans goda vilja skall ske.”

Vi skall läsa några andra bibelord som visar att ett liv med Jesus här och nu kan innebära positiv förändring på flera sätt.

> Joh 1:12: ”Men åt alla som tog emot honom gav han **rätt att bli Guds barn**, åt dem som tror på hans namn.”
>
> Gal 3:26: ”Alla är ni **Guds barn** genom tron på Kristus Jesus.”
>
> Rom 8:15: ”Ni har inte fått slaveriets ande, så att ni på nytt skulle leva i fruktan. Nej, ni har fått **barnaskapets Ande**, i vilken vi ropar: ’Abba! Fader!’ "
>
> Matt 6:33: ”Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också.”
>
> Joh 14:27: ”**Frid** lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. Inte ger jag er en sådan frid som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa.”
>
> Joh 8:32: ”ni skall förstå sanningen, och sanningen skall **göra er fria**.”
>
> Matt 11:29-30: ”Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna **ro för era själar**. Ty mitt ok är milt, och min börda är lätt."
>
> Joh 15:11: ”Detta har jag talat till er, för att min glädje skall vara i er och för att **er glädje skall bli fullkomlig**.”
>
> Joh 15:9: ”Liksom Fadern har älskat mig, **så har jag älskat er**. Bli kvar i min kärlek.”
>
> Rom 8:28: ”Vi vet att för dem som älskar Gud **samverkar allt till det bästa**”
>
> 1 Petr 1:2: ”Ni är av Gud, Fadern, förutbestämda till att **helgas** genom Anden, så att ni lyder och blir bestänkta med Jesu Kristi blod. Må **nåd** och **frid** i allt rikligare mått komma er till del.”

Som du säkert förstår kommer alla dessa saker att märkas på ena eller andra sättet i den troendes liv, förr eller senare.

också få uppleva att det kristna livet kommer att innehålla ”födslovärkar” fram till den dag vi ”föds fram” helt och fullt som nya skapelser. I Bibeln kallas detta också att ”luttras”, ”ta sitt kors på sig”, ”prövas”, ”helgas”, ”döda köttets gärningar”, ”avkläda sig den gamla människan” osv. För egen del tror jag just DETTA är att döpas i den eld som Johannes döparen talade om när han sa att Jesus skulle döpa oss i ”Helig Ande och **eld**”. Elden omtalas ofta i Bibeln som något som skall rena och luttra för att få bort det orena och slaggen, precis som när guld måste renas i just eld. Detta är också något som hör ”det nya livet” till och som följer oss kristna som en livslång nödvändig erfarenhet. Ropar vi efter Guds kraft måste vi också inse att vår egen kraft måste bli tillintetgjord för att Guds kraft skall kunna verka i oss. Vi måste bli som bräckliga lerkärl:

> 2 Kor 4:7: ”Men denna skatt har vi i lerkärl, för att den väldiga kraften skall vara Guds och inte komma från oss.”
>
> 2 Kor 11:30: ”Om jag måste berömma mig, vill jag berömma mig av min svaghet.”
>
> 2 Kor 12:10: ”Så gläder jag mig över svaghet, misshandel och nöd, över förföljelser och ångest, eftersom det sker för Kristus. **Ty när jag är svag, då är jag stark**.”

---

6. Att bli och vara född på nytt

Pånyttfödelse innebär som vi sett **inte** att vi här och nu blir förvandlade till helt nya skapelser – vilket ju är ganska uppenbart egentligen. Ändå säger faktiskt Bibeln att vi troende ÄR ”nya skapelser”. Och det kan ju kännas lite förvirrat. Vad det handlar om är att få **en ny chans inför Gud**, där Gud också ställer i ordning en rad andliga omständigheter som gör livet annorlunda redan här och nu. Gud SER då på oss som nya skapelser. Och genom att Guds Ande flyttar in hos den troende får vår ande nytt liv, vilket vi skulle kunna kalla för ”den nya skapelsen”.

6.1 Hur man blir pånyttfödd

Hur blir man då född på nytt? Eller om jag skall uttrycka det mer i linje med så som jag resonerar i denna text: hur kommer jag in i det liv där Gud ser mig som en ny skapelse?

Jo, jag har flera gånger nämnt att vägen till det nya livet går via omvändelse, och vi talar här om samma sak som det vi ofta kallar för att ”bli frälst”. Med omvändelse menar vi evangeliska kristna att jag som människa måste:

- Inse att jag är helt förlorad på grund av min synd.
- Se att min enda räddning finns hos Jesus.
- Vända mig till Jesus och be om förlåtelse för mina synder och be om frälsning till det eviga livet.
- Bekänna Jesus som min Frälsare och Gud.
- Låta Gud vända mitt liv i en ny riktning, utmed hans vägar.
- Sätta min förtröstan till (= tro) att Jesu försoningsverk är det enda som kan rädda mig.

DÅ räknas jag av Gud som rättfärdig och äger löftet om evigt liv! Detta är i korthet vad omvändelsen går ut på. En sådan omvändelse är vägen in till det nya liv där Gud ser mig som en ny skapelse/född på nytt, och därmed kan jag så klart själv räkna mig som sådan också. Egentligen är det endast tron på (förtröstan till) Jesu nåd/försoningsverk som **tillräknas** oss som rättfärdighet, men de andra sakerna jag tagit upp i punkterna ovan är ändå nödvändiga för att jag skall kunna ha en sådan tro.

Jag måste i detta sammanhang nämna något om det här med frälsningsböner, något som ofta används som en ***metod*** till att få människor frälsta. Det finns en stor risk att man vilseleder människor med det. Man blir inte frälst (pånyttfödd) för att man säger efter i en sådan bön. Man blir frälst för att man själv av egen vilja svarar **Ja** till erbjudandet i Guds evangelium och därmed lämnar sitt liv åt Gud. Därför måste vi främst förkunna det fulla och sanna evangeliet för människor, och sedan har de att ta ställning till det. Det vore bedrägeri att gå förbi detta. Att säga efter i en frälsningsbön och med munnen säga "Jesus är Herre" och sedan tro att man är frälst, är ett missförstånd av texten i Rom 10:9. Vad den texten förmedlar är att när du nått dit hän i din tro, att du i full övertygelse kan säga att Jesus är HERRE**N** (dvs att Jesus är din Herre och GUD) och du kommit dit hän att du verkligen tror på att Jesus lever och verkar än i dag, ja, då är det ett TECKEN på att du är i den sanna tron, och DÄRFÖR är du då frälst. Folk vänder ofta på orsak och verkan i detta fall.

Vill du läsa mer om detta med omvändelse så gör gärna det i min text:
Den frälste rövaren på korset kanske handlar om dig!

6.2 Anden får sant liv

Det finns i kristenheten olika varianter av undervisning som handlar om att människan är ”andligt död” om hon inte omvänder sig till Gud och blir född på nytt. Trosrörelsen är nog de som drivit denna tanke allra längst bort från Bibelns sanningar. Hur som helst står det inte i Bibeln att människan är andligt död om hon är otroende. Bibeln menar att en människa är både ande, själ och kropp. Vi är

hela denna helhet. Vi är inte endast ”en ande som har en själ och som bor i en kropp”, så som Trosrörelsen m.fl. undervisar. Vi ÄR alla tre!

Därför tror jag det är så, att en människa som lever utanför gemenskap med Gud, **också** har en ande som är vid liv, för utan en ande skulle hon inte vara en hel människa. Hon är alltså inte andligt död. Vore hon andligt död skulle hon t.ex. inte kunna ägna sig alls åt andlighet, så som andra religioner, ockultism, spiritism, etc. Dock är det så att det saknas ett friskt andligt liv hos den som inte lever i gemenskap med Bibelns Gud, universums Skapare. Och därför sker också något i vår ande när vi omvänder oss till Gud och väljer att börja leva i gemenskap med honom. Detta är något som många kan vittna om: det skedde något särskilt då man omvände sig till Gud, livet fick en ny lyster – om man kan uttrycka det så – man fick en ny håg! Själv tror jag det har allra mest att göra med att Guds Ande tar sin boning i oss och blir vår Hjälpare, för självklart är det en oerhört stor sak när självaste GUD flyttar in! Vi blir då ett tempel åt den Allsmäktige Guden!

> 1 Kor 3:16: ”Vet ni inte att ni är ett Guds tempel och att Guds Ande bor i er?”

Bibeln använder ofta bildspråk som tyvärr misstolkas av många. Detta gäller också synen på den kristne. Det står t.ex.

> Ef 2:1: ”Också er har Gud gjort levande, ni som var döda genom era överträdelser och synder.”

Det här tolkar många som om vi vore ”andligt döda” före det att vi omvände oss till Gud, men jag tror varken vi var andligt (eller kroppsligt) döda då. Bibelordet syftar istället på att vi före omvändelsen var under den dom som dömer oss till evig förtappelse. Man kan då uttrycka det som att vi ”är” döda (före omvändelsen), precis som en maffiaboss kan hota en rival med orden ”du är en död man” långt innan han är död. Samma tankegång för Paulus fram i detta bibelord:

> Rom 8:10: ”Men om Kristus bor i er, ÄR visserligen kroppen död för syndens skull men Anden är liv för rättfärdighetens skull.”

Både du och jag vet ju att våra kroppar ännu inte är döda, men Paulus syftar här på domen över vår gamla syndiga människa. Om vi omvänder oss blir vår andliga varelse räddad till evigt liv, men den kropp som vi har här kommer att gå under i den form den nu har. Vi kommer istället att få en förvandlad syndfri kropp den dag Jesus kommer tillbaka.

Så det stora som sker i och med vår omvändelse är att vi får en ny chans genom att våra synder blir utplånade samt att vi får Guds Ande som vår Hjälpare. Det är exakt vad aposteln Petrus lovade judarna på den första pingstdagen. Något mer än så lovade han inte:

> Apg: 2:37-38: ”När de hörde detta, högg det till i hjärtat på dem, och de frågade Petrus och de andra apostlarna: ’Bröder, vad skall vi göra?’ Petrus svarade dem: ’Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, **så att era synder blir förlåtna. Då skall ni få den helige Ande som gåva**.’ ”

(**a skapelser**

Som jag nu nämnt flera gånger tror jag alltså att vi måste tänka oss pånyttfödelsen som något som framför allt har att göra med Guds SYN på oss. När vi tar emot Jesu frälsningserbjudande, så blir vi genom tron på honom och det han gjort (försoningen) FÖRKLARADE rättfärdiga. Jesu blod från Golgata kors är det som täcker över våra synder! Vi blir dock inte rättfärdiga i oss själva, men vi förklaras alltså rättfärdiga och får tillgodoräkna oss Jesu rättfärdighet istället för försöka prestera en egen (vilket ingen människa klarar).

➔ **Detta med att ”förklaras rättfärdig” av nåd genom tron är en av de absolut viktigaste grunderna i en sann, evangelisk, bibelförankrad, kristen tro!**

> Rom 3:28: ”Vi hävdar att människan **förklaras** rättfärdig genom tro, utan laggärningar.”

> Rom 4:5: "Men den som utan att bygga på gärningar tror på honom som **förklarar** den ogudaktige rättfärdig, honom **räknas** hans tro till rättfärdighet."

Så att förklaras rättfärdig har alltså att göra med hur Gud ser på oss. Vi är inte rättfärdiga, men Gud ser på oss som om vi vore det. Jag tror då att vi skall tänka på samma sätt vad gäller pånyttfödelsen. Vi är ju uppenbarligen inte en ny skapelse stunden efter att vi tagit emot Jesus, men Guds SER på oss som om vi vore det. Han ser på oss som om vi vore en ny skapelse som inte längre syndar och som är rättfärdig – trots att vi inte är det. Det är nåd det! Och som jag nämnde tidigare och vi strax skall se mer på, så följer det med en del saker på köpet med denna ”pånyttfödelse”, och dessa saker kan kännas påtagligt hos en del, dock inte hos alla.

Det här innebär att man kan vara ”pånyttfödd” och därmed en sann kristen utan att ha upplevt något särskilt och utan att ha haft några särskilda känslor etc. Det hela beror ju inte på upplevelser utan på Guds löften! Har jag omvänt mig till Jesus och bestämt mig för att leva i förtröstan på Guds enkla och fria evangelium, så ses jag av Gud som både rättfärdig och som en ny skapelse – trots min synd – och pga. detta blir jag utlovad ett evigt liv! Men de nya andliga livsbetingelser som Gud ställt i ordning för de troende kommer förr eller senare göra att omvändelsens frukt blir synlig i den troendes liv.

> Joh 15:5 ”Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon **förblir i mig och jag i honom**, **bär han rik frukt**, ty utan mig kan ni ingenting göra”.

6.4 En påtaglig befrielse

Det är – tack och lov – inte enbart Guds syn på oss som finns i detta med att bli född på nytt. Många av de som omvänt sig till Jesus och tackat Ja till Guds fria frälsningserbjudande kan vittna om att något påtagligt också skedde med dem efter avgörelsen. Detta gäller nog särskilt dem som kämpat med t.ex. drogproblem, kriminalitet och synder där man suttit särskilt hårt fast. Som vi såg tidigare, är det en viktig sak som sker i pånyttfödelsen på det ”andliga planet”, och det är att man blir frikänd från synd och skuld. Då MÅSTE satan släppa sitt grepp om den personen. Rättegången läggs ner och åklagaren har förlorat sitt mål (*satan* är ett hebreiskt ord som betyder just åklagare). När skuldbördan lyfts av och åklagaren går sin väg, så kan detta så klart kännas påtagligt för den som

suttit hårt fast i synd och smuts.

Dessutom får de som går in i ”det nya livet” den Helige Ande som sin Hjälpare, inte för att man då är så bra, utan just för att man trots pånyttfödelsen fortfarande är en syndare som behöver hjälp, kraft och vägledning. Hade vi blivit rättfärdiga i oss själva efter pånyttfödelsen, så hade vi ju knappast behövt Hjälparen. Guds Ande tar alltså sin boning i den som överlåtit sig till Jesus, och detta är också en sak som sker på det andliga planet, men som kan kännas i det fysiska, men det måste inte vara så.

➔ Här vill jag återigen påpeka att pånyttfödelse **inte** är beroende av en upplevelse, utan något mycket djupare än så. **Men jag vill inte heller ta upplevelsen ifrån dem som fått erfara en särskild befrielse vid sin omvändelse till Jesus**, för det har många gjort, bl.a. min fru som direkt blev befriad från svåra fobier.

6.5 Guds bud i hjärtat istället för på papper

I Gamla testamentet förutsades att Gud skulle upprätta ett nytt förbund med det judiska folket. Detta nya förbund var det förbund som Jesus instiftade i och med den första nattvardsmåltiden, och observera att det då endast var judar närvarande. Så det Nya förbundet är ett förbund mellan Gud och judarna, trots att det judiska folket ännu inte helt stigit in i det förbundet. Nu är det så fantastiskt ordnat att vi andra folk kan få bli inympade i det judiska folket genom tron, och på så sätt delaktiga av det Nya förbundet. Så när vi läser om saker i Bibeln som uppenbarligen avser det judiska folket, kan det många gånger gälla även oss kristna. En sådan sak är det vi skall läsa om nu:

> Jer 31:31-33: "Se, dagar skall komma, säger HERREN, då jag skall sluta ett nytt förbund med Israels hus och med Juda hus, inte ett sådant förbund som jag slöt med deras fäder den dag då jag tog dem vid handen och förde dem ut ur Egyptens land - det förbund med mig som de bröt fastän jag var deras rätte herre - säger HERREN. Nej, detta är det förbund som jag efter denna tid skall sluta med Israels hus, säger HERREN: Jag skall **lägga min lag i deras inre och skriva den i deras hjärtan**. Jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk. "

Det här är alltså också något som tillhör den som går in i den nya födelsen och livet "i Kristus". Gud skriver sina bud i våra hjärtan istället för att vi skall ha dem på papper o bokhyllan. Detta är också något som många kan vittna om att det skett i och med omvändelsen till Gud. Man upplever att man följer Guds bud mer

och mer automatiskt.

6.6 Villkoret för att vara född på nytt

Jag tror ett nyckelord till förståelsen av pånyttfödelsen är detta bibelord:

> 2 Kor 5:17: ”**OM** någon är i Kristus är han en ny skapelse”

Här finns ju uppenbarligen ett villkor för att vara en ”ny skapelse”, och det är att vara ”i Kristus”. Enbart OM vi är ”i Kristus” är vi att anse som nya skapelser, tolkar jag detta som. Då uppstår naturligt frågan vad det är att vara ”i Kristus”? Det här är ett oerhört viktigt och centralt begrepp i Nya testamentet, och därför tror jag också vi kan säga att det här är något som är ett huvudtema. Att leva ”i Kristus” är att leva i enlighet med evangelium. Och skall jag säga det något längre så är det att leva i en helt överlåten förtröstan på Jesu försoningsverk för min frälsning och INGET annat. Bibeln har ett annat begrepp för det här och det är att vara som ett barn inför Gud:

> Matt 18:3: ”Om ni inte omvänder er och blir som barn, kommer ni inte in i himmelriket.”

Orsaken till att Jesus sa ”Låt barnen komma till mig och hindra dem inte, ty Guds rike tillhör sådana” beror så klart på att barn i sanning är som barn, men kanske de också mer eller mindre omedvetet lever ”i Kristus”. Vill vi lära oss hur vi skall bli som barn inför Gud är en god idé att studera hur vanliga barn lever inför sina föräldrar (och då avser jag i normala och sunda familjer). Ett barn vet inte alltid vad dess föräldrar har beslutat, vad de har på gång, hur de löser olika uppgifter och problem, det bara lever med en medfödd förtröstan på att föräldrarna fixar allt. Ett litet barn är också helt beroende av föräldrarna för sin överlevnad. SÅ skall den kristne leva i sin relation till Gud, och det är att leva ”i Kristus”.

För en längre utläggning om detta med att leva ”i Kristus” vill jag hänvisa till min text *Nu lever inte längre jag* samt till mitt föredrag på Temadagen 2010 om

Friheten i Kristus.

6.7 Vart tog den gamla människan vägen?

Om vi nu är nya skapelser ”i Kristus” kan man undra vart den gamla människan tog vägen. Jo, den är också ”i Kristus” på sätt och vis. Jesus dog ju för våra synder, och vi får räkna oss som döda i hans död, precis som att vi får räkna oss som uppståndna/pånyttfödda i hans uppståndelse.

> Rom 6:3-5: ”Eller vet ni inte att vi alla som har blivit döpta till Kristus Jesus har blivit döpta till hans död? Vi är alltså genom dopet till döden begravda med honom, för att också vi skall leva det nya livet, liksom Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet. Ty är vi förenade med honom genom en död som hans, skall vi också vara förenade med honom genom en uppståndelse som hans.

Även här handlar det alltså om ett bildspråk där Paulus försöker uttrycka den andliga verklighet som följer på att tacka Ja till evangeliets fria gåva. Självklart är vi varken döda eller uppståndna, men vi får RÄKNA det som om vår gamla syndiga människa dog med Jesus på korset och att vi uppstod med Jesus i hans uppståndelse. Den verkliga och fysiska fullbordan av denna pånyttfödelse sker dock först vid Jesu återkomst.

6.8 En ny identitet

Vi kan införa ännu en bild för att kanske förstå oss på pånyttfödelsen lite bättre. Jag tycker man kan säga att omvändelsen till Gud innebär att man får en ”ny identitet”. Den gäller då främst inför Gud och inför den andliga världen. Vi kan också säga att vi som kristna får en ”skyddad identitet” där denna identitet motsvarar pånyttfödelsen eller det nya livet ”i Kristus”. I denna nya skyddade identitet finns ingen fördömelse över oss (Rom 8:1) och ingen kan anklaga oss (Rom 8:33). Så länge vi lever ”i Kristus” – dvs i överlåtelse och i en full förtröstan på att Guds försoningsverk i Jesus Kristus är vår enda räddning – så är vår gamla identitet ogiltig, avstängd, inaktiv, död. I den nya identiteten finns det mesta av vårt gamla jag dock kvar vad gäller kropp och själsliv, även om livet i den nya identiteten innebär en helgelse från det som Gud vill ändra på, som vi sett tidigare. MEN! den dag vi kliver ur livet ”i Kristus” och antingen börjar bättra på Guds försoningsverk med egna gärningar, korrumperar evangeliet eller vänder Gud ryggen på annat sätt, då lämnar vi vår skyddade identitet och går tillbaka in i vår gamla. Då blir vi återigen ett byte för satans anklagelser. Det är därför Jesus sa:

> Joh 15:4: "Förbli i mig, så förblir jag i er."

---

7. Din garanti är livet ”i Kristus”

När man lyssnar till en del s.k. ”born again christians” (pånyttfödda kristna) i USA kan man få intrycket att de tror att ”en gång född på nytt, alltid född på nytt” och så kan man sedan leva och tro lite hur som helst eftersom man nu har sitt på det torra. Men det här är villfarelse. Sådan ”tro” finns det tyvärr i Sverige också. Men Bibeln visar tydligt att det går att falla ur frälsningen genom avfall, vilket framkommer i t.ex. Heb 6:4-6. Men jag tror man måste skilja mellan *totalt avfall* – då man medvetet lämnar Gud och sedan blir emot honom – och ett *frånfall* som mer beror på att man blivit förförd, frestad och sedan fallit.

I 2 Kor 5:17 (som vi läste ovan) anar vi att pånyttfödelsen inte är något garanterat permanent tillstånd. Gud ser mig som en ny skapelse enbart under en avgörande förutsättning, nämligen OM jag lever ”i Kristus”. Vad händer då om jag slutar att leva ”i Kristus”? Dvs att jag lämnar min förtröstan till Guds evangelium? Ja, vad jag förstår är man då inte längre en ny skapelse i Guds ögon, och då tar så klart Gud också bort de andliga välsignelser som han erbjuder åt den som är ”i Kristus”. Följande bibelord tycker jag bekräftar den tanken:

> Joh 15:4: "Förbli i mig, så förblir jag i er."
>
> Joh 19:6: ”Om någon inte förblir i mig, kastas han ut som en gren och torkar bort, och man samlar ihop sådana grenar och kastar dem i elden, och de bränns upp.”

Lämnar jag livet ”i Kristus” så lämnar Jesus/Helige Ande mig. Och har jag inte längre Guds Ande boende hos mig, så är jag inte längre en ny skapelse eller ett Guds barn. Detta gör att pånyttfödelsen inte är något garanterat permanent tillstånd som består även om jag avfaller. Det hela är beroende av min relation till Gud. Man kan därför som kristen inte tro att ”en gång född på nytt, alltid född på nytt” för lämnar jag livet ”i Kristus” så räknas jag inte längre som en ny skapelse. Att falla ur den sanna tron är det samma som att lämna livet ”i Kristus”, och innebörden av det är att addera något till Guds enkla frälsningserbjudande som inte har där att göra, eller att ta bort någon väsentlig del. **Garantin finns alltså ”i Kristus” – en oerhört viktig och central sak i den kristna tron!**

7.1 Känn ingen fruktan

Blir nu inte rädd i onödan för det jag skrivit ovan, för lever du i en förtröstan på Jesus, så är du ju kvar ”i Kristus”. Och att förtrösta på Jesu gärning istället för våra egna gärningar är ju egentligen inte alls svårt, för vad har vi att komma med jämfört med det som Jesus har gjort? Jesus har också lovat: ”jag är med er alla dagar intill tidens slut.” Han vill så klart hjälpa oss att inte falla. Vill vi leva ”i Kristus” så kommer han att hjälpa oss att bli kvar där! Det är om vi själva föredrar villfarelser framför Sanningen som vi riskerar att falla ur livet ”i Kristus”, och skulle vi falla ur under en period i våra liv så finns alltid en möjlig väg tillbaka, det är jag övertygad om.

> Joh 10:28-29: ”Jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig någonsin gå förlorade, och ingen skall rycka dem ur min hand. Vad min Fader har gett mig är större än allt, och ingen kan rycka dem ur min Faders hand.”

Låt mig här ge ytterligare en bild av vad det är att sätta allt sitt hopp till Jesus för att stilla din eventuella rädsla. När Jesus försökte beskriva pånyttfödelsen för Nikodemus, så nämnde han bl.a. den orm av koppar som Mose lät tillverka och sätta upp på en träpåle. Det judiska folket hade på grund av sin olydnad blivit angripna av giftormar och många dog av det. Men när de ”såg upp på” kopparormen på träpålen som Mose hade ställt upp, så blev de befriade från ormarnas gift och därmed räddade från döden (se Joh 3:14 och 4 Mos 21:9). På motsvarande sätt är det med oss. Vi har blivit stungna av ormen (satan) och hans gift (synden) flyter i våra ådror. Vår enda räddning från att gå evigt förlorade är att ”se upp på” Jesus på korset, och sätta allt vårt hopp till att hans försoningsdöd räcker för oss. Då lämnar ormen oss ifred. Vi kan alltså inte släppa blicken från Jesus som vår **enda** räddning och istället börja förlita oss på egna gärningar eller annat hokuspokus. Så att hålla blicken fäst på Jesus och hans försoningsdöd på korset är en annan bild för att leva ”i Kristus”. DÅ räknas vi som nya skapelser! DÅ är vi Guds barn!

---

8. En pånyttfödelse i två steg

Flera saker i Bibeln har sin uppfyllelse i två steg: först på det andliga planet, och sedan på det fysiska planet, eller så är det först i mindre skala och sedan i stor skala. På samma sätt förhåller det sig med pånyttfödelsen.

Som vi såg tidigare sker det något på det andliga planet i våra liv när vi överlåter oss till Jesus och går in i livet ”i Kristus”. Men Bibeln talar också om att vi kristna skall **förvandlas** den dag då Jesus kommer tillbaka, och då avses våra fysiska kroppar och vår karaktär. Vi är alltså inte helt färdiga ännu; vad vi skall bli är ännu inte på plats. Vi skall läsa några bibelverser om detta:

> 1 Joh 3:2: ”Mina älskade, vi är nu Guds barn, och **vad vi skall bli är ännu inte uppenbarat**.”
>
> Matt 19:28: ”Jesus sade till dem: ’Amen säger jag er: **Vid pånyttfödelsen, när Människosonen sätter sig på sin härlighets tron,** då skall också ni som har följt mig sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar.’ ”

Här ser vi tydligt att det sker en stor förändring, en slutlig pånyttfödelse när Jesus kommer tillbaka. Detta är det andra steget i vår pånyttfödelse som kristna. Och det är tröst i dessa ord, för är vi ärliga mot oss själva som kristna, så vet vi att synden finns kvar i vår kropp även efter vår omvändelse (och även efter andedop). Det har **INTE** att göra med demonisk besättelse utan har att göra med att vi alla har en fallen och syndig natur och det som Bibeln kallar för ”köttet” att kämpa med ÄVEN om vi kan räkna oss som pånyttfödda. Synden verkar i vår kropp även efter att vi omvänt oss till Jesus, och så kommer det tyvärr att vara ända tills Jesus kommer tillbaka. Det ser vi i många bibelord inte minst från Paulus. Vi kan läsa det här till att börja med:

> Rom 7:14-24: ”Vi vet att lagen är andlig, men själv är jag köttslig, såld till slav under synden. Ty jag kan inte fatta att jag handlar som jag gör. Det jag vill, det gör jag inte, men det jag hatar, det gör jag. Om jag nu gör det jag inte vill, samtycker jag till lagen och säger att den är god. Men då är det inte längre jag som gör det, utan synden som bor i mig. Ty jag vet att i mig, det vill säga i mitt kött, bor inte något gott. Viljan finns hos mig, men att göra det goda förmår jag inte. Ja, det goda som jag vill gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag. Men om jag gör det jag inte vill, då är det inte längre jag som gör det, utan synden som bor i mig. Jag finner alltså den lagen: jag vill göra det goda, men det onda finns hos mig. Till min inre människa gläder jag mig över Guds lag, men i mina lemmar ser jag en annan lag, som ligger i strid med lagen i mitt sinne och som gör mig till fånge under syndens lag i mina lemmar. Jag arma människa! **Vem skall frälsa mig från denna**

> **dödens kropp**? Gud vare tack, Jesus Kristus, vår Herre! Alltså tjänar jag själv med mitt sinne Guds lag, men med köttet tjänar jag syndens lag.

Somliga menar att Paulus här beskriver tillvaron före det att en människa omvänder sig till Jesus, men det är inte självskrivet. Från flera andra bibelord kan vi förstå att denna kamp mot synden har vi att utkämpa ända tills den dag Jesus kommer tillbaka. Vi kommer att sucka över oss själva många gånger innan det.

> 2 Kor 5:1-5: ”Vi vet att om vårt jordiska tält rivs ner, så har vi en byggnad från Gud, en boning som inte är gjord med händer, en evig boning i himlen. Så länge vi bor i detta tält, **suckar vi** därför och längtar att få ikläda oss vår himmelska boning, ty när vi är klädda i den skall vi inte stå där nakna. Ja, vi som bor i detta tält **suckar tungt**. Vi vill inte bli avklädda utan överklädda, för att det som är dödligt skall bli uppslukat av livet. Och den som har berett oss för detta är Gud, som har gett oss Anden som en handpenning.”
>
> Rom 8:19-23: ”Ty skapelsen väntar ivrigt på att Guds barn skall uppenbaras. Skapelsen har ju blivit lagd under förgängelsen, inte av egen vilja utan genom honom som lade den därunder. Ändå finns det hopp om att också skapelsen skall befrias från sitt slaveri under förgängelsen och nå fram till Guds barns härliga frihet. Vi vet att **hela skapelsen ännu samfällt suckar och våndas**. Och inte bara den, utan också vi som har fått Anden som förstlingsfrukt, **också vi suckar** inom oss och väntar på barnaskapet, vår kropps förlossning.”

Suckandet över förgängelse och synd finns alltså även hos sanna kristna, och det är också ett tecken på att pånyttfödelsen kommer i två steg:

1. Först som en andlig juridisk proklamation från Gud över våra liv där vi blir frikända, förklarade rättfärdiga och får förändrade livsbetingelser (främst på

det andliga planet) och den Helige Ande som vår Hjälpare. Då lever vi det ”dolda livet i Kristus”.

2. Sedan rent fysiskt. Då får vi fullt ut träda fram som Guds barn i syndfri härlighet och leva öppet och synligt med Jesus Kristus i all evighet!

Låt mig nu påminna om den helgelse som den Helige Ande kommer att utföra i våra liv. Den gör så klart att synden får mindre och mindre inflytande i den troendes liv. Men suckandet över våra brister kommer trots det att försvinna helt först den dag då Jesus kommer tillbaka. Det kallas för vår ”förlossning”, alltså den fullständigt nya födelsen. DÅ skall vi förvandlas och bli lika Jesus (vad gäller en fullkomlig kropp, syndfrihet, karaktär och evigt liv). Då får vi ut det kapital (vårt arv) som stått inne på vårt ”andliga konto”. Och fram till dess har vi Anden som en handpenning på vårt arv:

> Ef 1:14: ”Anden är en handpenning på vårt arv, att hans eget folk skall förlossas, för att hans härlighet skall prisas.”
>
> 1 Joh 3:2: ”Mina älskade, vi är nu Guds barn, och vad vi skall bli är ännu inte uppenbarat. **Men vi vet att när han uppenbaras, kommer vi att bli lika honom**, ty då får vi se honom sådan han är.”
>
> 1 Kor 15:51-54: ”Men det säger jag er, bröder, att kött och blod inte kan ärva Guds rike. Inte heller ärver det förgängliga det oförgängliga. Se, jag säger er en hemlighet: Vi skall inte alla insomna, men **vi skall alla förvandlas**, i ett nu, på ett ögonblick, **vid den sista basunens ljud.** Ty basunen skall ljuda och de döda skall uppstå odödliga, och **vi skall förvandlas**. Ty detta förgängliga måste kläs i oförgänglighet och detta dödliga kläs i odödlighet. Men när detta förgängliga har klätts i oförgänglighet och detta dödliga klätts i odödlighet, då skall det ord fullbordas som står skrivet: Döden är uppslukad och segern vunnen.”
>
> Kol 3:3-4: ”Ty ni har dött och ert liv är dolt med Kristus i Gud. **När Kristus träder fram**, han som är vårt liv, **då skall också ni träda fram i härlighet** tillsammans med honom.”
>
> Rom 8:11: ”Och om hans Ande som uppväckte Jesus från de döda bor i er, då skall han som uppväckte Kristus från de döda **göra också era dödliga kroppar levande** genom sin Ande som bor i er.”

➔ Vi får alltså finna oss i att tillvaron på Jorden är en tåredal även för oss som är troende. Men vi har också ett fantastiskt hopp om fullständig förvandling den dag då Jesus kommer tillbaka. Vi får leva i det hoppet redan idag som om vi vore de nya skapelser som vi skall bli. Och när Gud ser på den troende idag, så ser han den nya fullkomliga skapelse som skall komma. Om vi ber om förlåtelse för våra synder och förtröstar på Guds nåd, så tillräknar han oss inte våra misslyckanden som hör detta livet till, han tillräknar oss istället Jesu rättfärdighet som om den vore vår egen. Men dessutom hjälper Gud oss genom sin Helige Ande att leva ett allt mer rättfärdigt liv!

---

9. Sammanfattning

När jag i Bibeln studerat pånyttfödelsen, när jag begrundat innebörden av att vara ett barn inför Gud och leva ”i Kristus”, och när jag ser hur livet faktiskt är för oss kristna, så har jag kommit fram till att begreppet ”född på nytt/pånyttfödd” skall förstås ungefär så här, sammanfattningsvis:

1. Att bli ”född på nytt” är ett *begrepp/en bild* som Jesus och apostlarna använde för att beskriva den nya chans och ställning vi här och nu får inför Gud om vi omvänder oss till Honom. Begreppet används också för att beskriva den fulla fysiska förvandling vi kommer att få uppleva när Jesus kommer tillbaka. Att bli född på nytt innebär således två olika och skilda steg i den kristnes liv.

2. För många sker omvändelsen i samband med en förbönsstund, men pånyttfödelsen är trots det **inte beroende** av förbön eller en upplevelse i samband med t.ex. förbön.

3. Pånyttfödelse innebär **inte** här och nu någon förvandling av vår fysiska natur.

4. Pånyttfödelse innebär att Gud ser på mig som en ”ny skapelse” om jag lever mitt liv ”i Kristus” (i linje med Guds fria evangelium). Lever jag ”i Kristus” **räknar** Gud mig som en helt ny syndfri skapelse, trots att jag fortfarande kan synda. Att vara född på nytt/vara en ny skapelse är således något som **tillräknas** mig i detta livet om jag lever ”i Kristus”. En av de viktigaste frågorna för en sanningssökare är därför att söka innebörden av begreppet ”i Kristus” och att inrikta livet helt efter det.

5. Att leva ”i Kristus” är garantin för att ses som en ny skapelse inför Gud och få del av det som hör det nya livet till.

6. Pånyttfödelse innebär att Gud här och nu utrustar mig med en rad nya andliga livsbetingelser till min hjälp. Detta gör pånyttfödelsen till en livslång erfarenhet.

7. Att ses som en ny skapelse av Gud innebär här och nu en helt ny ställning inför Gud och en upprättad relation med honom.

8. Att ses som en ny skapelse av Gud innebär att jag fått syndernas förlåtelse och tillräknas Jesu rättfärdighet istället för den jag själv saknar.

9. Att ses som en ny skapelse av Gud innebär att satan inte längre kan anklaga mig eftersom jag inte längre lyder under Guds Lag. Jag räknas som död inför Lagen och kan inte anklagas mer. Den nya skapelse/identitet som jag får tillräkna mig ses som rättfärdig och kan inte anklagas för den skull. Detta innebär en helt ny frihet gentemot synden för mig som omvänd. Jag är inte längre slav under synden. Det finns en nyvunnen frihet i vilken jag får kraft att välja det goda!

10. Att ses som en ny skapelse av Gud innebär att jag får Guds Helige Ande, Hjälparen, boende hos mig till vägledning, stöd, helgelse och kraft.

11. Att leva livet som en ny skapelse kommer att ge allt mer synlig frukt i den troendes liv. Karaktären kommer att förändras med tiden, synden kommer att ge vika mer och mer, och goda gärningar mot medmänniskor kommer att bli en allt viktigare men naturlig del i den troendes liv. Livet ”i Kristus” innebär också att man får del av Guds frid, glädje, kärlek, hopp, tro och frihet i allt rikare mått.

12. Den **fysiska** fullbordade pånyttfödelsen (”förlossningen”) sker då Jesus kommer tillbaka. Då skall de troende förvandlas till att bli lika Jesus vad gäller kropp och karaktär, dvs eviga varelser utan synd och orenhet.

---

10. Några ord av vägledning, tröst och uppmuntran

Vad jag bl.a. försökt trycka på i denna text är att den s.k. pånyttfödelsen **inte** innebär att vi här och nu blir fysisk förvandlade, rättfärdiga i oss själva eller gudomliga. Pånyttfödelsen är inte heller beroende av en påtaglig upplevelse.

Har du omvänt dig till Jesus och satt din fulla förtröstan till Guds fria evangelium, så kan du räkna dig som pånyttfödd och en ny skapelse i Guds ögon, oavsett om det känns eller inte! Gud ser då inte ditt gamla liv, utan ser vem du istället är ”i Kristus”. I Kristus är du både död och uppstånden. Förtröstar du på detta Jesu försoningsverk och hans hjälp, så räknas Jesu rättfärdighet som din rättfärdighet,

och det är allt som behövs för att du skall få vara ett Guds barn, få del av Guds Ande, och få det eviga livet när det blir dags för det.

Så jaga inte efter ”upplevelsekristendomen”, för det kommer troligen att föra dig vilse. Du måste inte åka till något möte för att få förbön och för att därigenom bli en ”pånyttfödd kristen”. Att jaga upplevelser och ”snabbservice” av kändisförkunnare innebär att du gör dig beroende av vad andra kan leverera till dig, och det kan göra dig till slav under både tankebyggnader och människor. Det kan också kosta dig en massa onödig tid och pengar. Akta dig också för läror som säger att du blir syndfri redan här och nu, för sådana läror har lett många troende in i antingen ett liv i hyckleri, eller ett liv i prestationskamp och senare andlig

Sann kristen tro handlar **inte** främst om upplevelser eller gärningar, utan om Guds löften och att sätta sin fulla förtröstan till dessa löften och till löftesgivaren. Sann kristen tro handlar om att kapitulera inför Gud och att kasta sig i Jesu armar för att ingen annan räddning finns! Sann kristen tro handlar om att lämna det gamla bakom sig, att kliva in i ”frälsningsarken” och flyta ut på havets vågor och låta Gud styra. I sann kristen tro är man därför inte beroende av helandeevangelister, kändisförkunnare, prästerskap, sakrament, ritual och metoder. I Guds familj är alla hans barn jämlika. Ett Guds barn är endast beroende av Gud. Men självklart har vi också glädje och behov av varandra som trossyskon, till förmaning, tröst, vägledning och uppmuntran.

Har du alltså kapitulerat inför Gud och hans evangelium, så stilla dig med att Gud förklarat dig rättfärdig och ser på dig som en ny skapelse, även om du skulle råka synda och även om du inte känner något särskilt. Han kommer med hjälp av sin Ande att leda dig in i ett allt mer helgat liv som blir mer och mer likt Jesu karaktär. Räkna med att denna förändring pågår hela livet, och att du kan få vara med om ”födslovärkar” inför den STORA förlossningen. Om du suckar över din fallna natur – en natur som dyker upp då och då trots att vi ses som nya skapelser – så minns att hela Skapelsen suckar över denna förgängliga tillvaro. Men på den dag då Jesus kommer tillbaka, DÅ blir ALLTING nytt! Och glöm inte av dessa Jesu ord, hur det än ser ut i ditt liv:

Jesus: ”Jag är med er alla dagar intill tidens slut”

/Lennart